

Mál nr. 216/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar R.

Vinnuslys í skipi í slipp þann 20. október 2010.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4. júní 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 9. júlí 2015.

Málsatvik.

Í málskoti koma ekki fram samtímagögn um líkamstjón M en málsatvikum er lýst í málskotinu sjálfu og bréfi V. Í grundvallaratriðum virðist ekki vera ágreiningur um að M hafi slasast þegar hann, í starfi sínu sem rafvirki, fór á vegum vinnuveitanda síns R til að laga rafkerfi í vélarrúmi skips sem var í slipp á athafnasvæði annars fyrirtækis, hér eftir vísað til sem S. Þegar hann var þar staddur hafi hann þurft að stíga á mjóan járnbita til að komast að rafmagnstöflu skipsins og við það hafi hann dottið og slasast.

M telur að R beri ábyrgð á óforsvaranlegum vinnuáðstæðum sem hafi verið á vettvangi þess verkefnis sem M átti að vinna og vitnar þar til skyldna vinnuveitanda um að tryggja öryggi á vinnustöðum, sem taldar eru í lögum nr. 46/1980 sem og til Hrd. 626/2013 þar sem fjallað er um fyrrnefndar skyldur. M telur ekki skipta máli að slysið hafi orðið á athafnasvæði S og vísar til þess að forsvarsmenn R hafi vitað um aðstæður um borð í skipinu þar sem M átti að vinna. Einnig vísar M því á bug að hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi í skilningi 23. gr.a. skaðabótalaga nr. 50/1993 þannig að hann beri hluta tjónsins vegna eigin sakar.

V telur að aðstæður á athafnasvæði annars fyrirtækis (S) séu ekki á ábyrgð R og bendir á að eftir slysið hafi starfsmenn S sett upp vinnupall á staðnum til að auðvelda aðgengi. Aðstæður á vettvangi hafi því alfarið verið á forræði starfsmanna S. Einnig bendir V á að M hafi verið menntaður og reynslumikill starfsmaður sem hafi átt að leggja mat á það sjálfur hvernig hann vann verkið, m.a. að gera öryggisráðstafanir við hæfi.

Álit.

Ágreiningur í málinu snýr að því hvort skilyrði skaðabótaréttar um skaðabótaábyrgð R, sem vinnuveitanda M, séu fyrir hendi vegna slyss M sem varð á athafnasvæði S þann 20. október 2010. Um sömu atvik er fjallað í úrskurði nefndarinnar vegna máls nr. 217/2015.

Í lögum um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum nr. 46/1980 eru lagðar umtalsverðar skyldur á atvinnurekendur til að tryggja öryggi og aðbúnað á vinnustöðum. Sem dæmi má nefna 13. gr. laganna og 17. gr. þeirra sem kemur fram að þar sem fleiri atvinnurekendur eiga aðild að starfsemi á sama vinnustað, skulu þeir, sem og aðrir sem þar starfa, sameiginlega stuðla að því að tryggja góðan aðbúnað, heilsusamleg og örugg starfsskilyrði á vinnustaðnum. Þegar M var sendur á athafnasvæði S er um að ræða vinnustað þar sem fleiri atvinnurekendur koma að og hafa vald til þess að hafa áhrif á, vegna eðli vinnunnar, og verða aðstæður ekki taldar sambærilegar og þær sem lýst er í Hrd. 485/2006. Verður því að telja að bæði atvinnurekandinn R, sem vinnuveitandi M, og atvinnurekandinn S, sem sá sem kallar fyrirtækið R inn á vinnusvæði sitt, hafi þær skyldur sem raktar eru í áður nefndum lögum og reglum þeim tengdum. Þær aðstæður sem voru fyrir hendi við þegar M kom á staðinn voru erfiðar sökum ljósleysis. Á R og S hvíldi sameiginleg skylda að tryggja annars vegar að lýsing til verks M væri fullnægjandi sem og að aðgangur hans að vinnusvæði væri þannig að hægt væri að ganga að því án verulegrar hættu. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að þeim skyldum hafi ekki verið sinnt nægilega vel. Ekki hafa verið lögð fram gögn um samskipti starfsmanna fyrirtækjanna R og S sem sýna að fyrirtækin hafi sammælst um einhverja sérstaka tilhögun sín á milli um öryggismál á athafnasvæði S.

Að þessu sögðu teljast skilyrði skaðabótaábyrgðar talin vera fyrir hendi jafnt hjá R og S. Verður því að fallast á greiðsluskyldu V úr ábyrgðartryggingu R. Ekki eru skilyrði til að meta háttsemi M sjálfs til stórkostlegs gáleysis í skilningi 23. gr.a. skaðabótalaga og má í því tilliti vísa til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 275/2014 þar sem tekin er afstaða til sambærilegs ágreinings um háttsemi M.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu R hjá V.

Reykjavík 11. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.